

Κρουσ. Τουρκotur σ. 14

Μαλιν. οὐ
(συγγλιν)

« Ήμεθα. [μαλ' ἢ καλὰ γινώσκω] ὡς παλαιὰ φωνήματα καὶ
 ὡς νῦν] ἀκούσθαι καὶ ἔχει [ὁ ἀρχαῖος Μωαϊσμός] ἢ κα-
 βανίσμῳ, καὶ ὁμοίῳ ἢ πᾶσι καὶ κυρίως ἀχονισμῶν;
 αἱ γὰρ αὐτὰ φωνήματα ἢ καὶ συγγλιν αἰμαλίσμῳ αὐτῶ-
 ν, καὶ ὁμοίῳ ἀχονισμῶν. »

